

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 16 września 2014 r.

DOLiS/DEC-905/14/72202,72204

dot.

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.) oraz art. 12 ust. 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana P.B., na przetwarzanie jego danych osobowych dla celów marketingowych przez M. S.A.,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana P.B., zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych dla celów marketingowych przez M. SA [dawniej: B. S.A.], zwany dalej Bankiem.

Skarżący podniósł, iż cyt.: „Bank, w mojej [Skarżącego] opinii bezpodstawnie wykorzystuje mój [Skarżącego] prywatny numer komórkowy do przesyłania informacji handlowej” oraz wniósł o ustalenie cyt.: „czy Bank przetwarzając informację o produktach bankowych, z których korzystam [Skarżący], w powiązaniu z prywatnym numerem telefonu, do celów przesyłania spersonalizowanej reklamy czynił to zgodnie z zasadami określonymi w Ustawie o ochronie danych osobowych. W przypadku stwierdzenia naruszenia poprawności przetwarzania danych osobowych oczekuję [Skarżący] wydania decyzji nakazującej przywrócenie stanu zgodnego z prawem w szczególności zakazującej przetwarzania danych w tym zakresie”.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

- 1) Skarżący jest klientem Banku, na podstawie Umowy o prowadzenie bankowych rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych oraz Umowy o korzystanie z kart płatniczych M., zawartych w dniu [...] maja 2006 r.
- 2) Bank przetwarza dane osobowe Skarżącego w zbiorze pt. „[...]” w zakresie obejmującym: imię, nazwisko, PESEL, serię i nr dokumentu tożsamości, adres zameldowania, adres

korespondencyjny, data urodzenia, miejsce urodzenia, imiona rodziców, nazwisko panieńskie matki, płeć, stan cywilny, nr klienta, nr kontraktów bankowych, adres e-mail, numer telefonu komórkowego, obroty na rachunku bankowym.

- 3) Skarżący podniósł, iż cyt.: „Na przestrzeni ostatniego kwartału roku 2012 co najmniej trzykrotnie otrzymałem [Skarżący] z Banku wiadomość tekstową kierowana do mnie [Skarżącego] jako klienta Banku, która zawierała nie zamówione przeze mnie [Skarżącego] treści o charakterze reklamowym. Według mojej [Skarżącego] wiedzy w żadnej z umów, które w przeszłości podpisałem [Skarżący] z Bankiem nie wyrażałem [Skarżący] jakiegokolwiek zgody na przesyłanie materiałów reklamowych, w tym wiadomości tekstowych na prywatny telefon komórkowy”.
- 4) W wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych Bank wskazał, iż cyt.: „Bank kierował własną ofertę marketingową do Skarżącego na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (...). We wniosku o otwarcie rachunków bankowych nr [...] Skarżący wyraził zgodę na przesyłanie informacji handlowych drogą elektroniczną, jednocześnie nie zaznaczył zgody na przetwarzanie danych przez inne niż B. podmioty z grupy kapitałowej B., w szczególności promocji i marketingu działalności prowadzonej przez te podmioty”.
- 5) Bank poinformował, iż cyt.: „(...) do dnia dzisiejszego nie wpłynął do Banku oficjalny sprzeciw Skarżącego wobec wycofania którejkolwiek z wyżej opisanych zgód. Jednak na podstawie otrzymanej skargi z GIODO w sprawie Skarżącego odnotowano w bankowych systemach sprzeciwu formalne wobec: kierowania marketingu bezpośredniego produktów i usług własnych; przesyłania informacji handlowych drogą elektroniczną; tym samym Bank zaprzestał realizacji kampanii marketingowych w stosunku do Skarżącego”. Na okoliczność odnotowania w systemach bankowych sprzeciwu wobec przesyłania Skarżącemu informacji marketingowych produktów i usług własnych Banku oraz informacji handlowych drogą elektroniczną Bank przedstawił zrzut ekranu bankowego systemu (karta nr 16 aktu niniejszego postępowania).

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Poczynione w toku niniejszego postępowania ustalenia wskazują, iż Bank zaprzestał przetwarzania danych osobowych Skarżącego w celach marketingowych.

Stosownie do postanowień art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Analiza przepisu art. 105 § 1 Kpa wskazuje, iż postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot, bądź też przedmiot ten nie istniał już przed wszczęciem postępowania. W doktrynie podkreśla się w szczególności, że przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego i przyjmuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa ma miejsce, gdy brak jest któregoś

elementów materialnego stosunku prawnego (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2000, s. 428).

Postępowanie administracyjne prowadzone przez Generalnego Inspektora jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182), zwanej dalej także ustawą. Jak wynika z brzmienia powołanego przepisu, w przypadku naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6). W sytuacji, gdy Bank nie przetwarza już danych osobowych Skarżącego w zakresie zakwestionowanym w skardze z dn. 16 stycznia 2013 r., badanie legalności, w kontekście ustalenia ewentualnego zaistnienia przesłanek dla sformułowania nakazu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy, byłoby oczywiście bezprzedmiotowe.

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem w sytuacji zaistnienia tej przesłanki podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Bezprzedmiotowość postępowania może być także wynikiem zmiany stanu faktycznego sprawy.

Ponownie zatem zaakcentować należy, iż w toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego Generalny Inspektor ustalił, iż Bank zaprzestał przetwarzania danych osobowych Skarżącego w celach marketingowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kpa stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro GIODO, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).